

РЕШЕНИЕ

№ 12881

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТОЮ ХР. ЗГУРОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от СТОЮ ХР. ЗГУРОВ Гражданско дело № 20201110144364 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените от Д. Н. Д., ЕГН ***** обективно и кумулативно съединени иски с правно основание чл.439 ГПК срещу ответното дружество „ФИРМА“ ЕАД, ЕИК ****, относно признаването за установено, че ищцата не дължи на дружеството вземанията по изпълнителен лист издаден на 20.10.2017г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК издадена на 06.07.2017г. по ч.гр.д.№42234/2017г. по описа на СРС, 24-ти състав, в размер на 997.03 лв., представляващи цена на доставена топлинна енергия в периода от 01.05.2014г. до 30.04.2016г. и мораторна лихва в размер на 121,18 лв. за периода от 15.09.2015г. до 21.06.2017г., въз основа на който е образувано изп.дело №**** по описа на ЧСИ У.Д. с рег.№****, съгласно регистъра на КЧСИ, поради погасяването по давност на вземанията по изпълнителния лист.

В законоустановения срок за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от страна на ответното дружество. Последното оспорва твърденията на ищеца, че вземането е погасено по давност и относно липсата на действия, които валидно да са прекъснали давността. Излагат се съображения, че след влизане в сила на заповедта за изпълнение давността вече е 5-годишна, като тя е била прекъсната с подаването на молба за образуване на изпълнителното дело на 30.10.2017г. и изложени в нея искания за извършване на конкретни изпълнителни действия, с налагането на заповест на 13.11.2017г. и 16.01.2020г., както и с молба за предприемане на изпълнителни действия от 16.01.2019г. Моли за отхвърляне на предявените иски и присъждане на разноски.

В съдебното заседание ищцата не се яви лично и не изпрати представител.

Ответното дружество също не изпрати представител в съдебното заседание.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От изисканото и приложено към настоящото производство заверено копие от изпълнително дело №2150/2017г. по описа на ЧСИ У.Д., с рег. №****, съгласно регистъра на КЧСИ се установява, че изпълнителният лист е издаден на 20.10.2017г. по ч.гр.д. № 42234/2017г. съгласно описа на СРС въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 06.07.2017г.

Въз основа на така издадения изпълнителен лист по молба на вискателя „ФИРМА“ ЕАД от 30.10.2017г. е образувано изпълнително дело №2150/2017г. по описа на ЧСИ У.Д., с рег. №****, съгласно регистъра на КЧСИ. С нея вискателят е възложил от ЧСИ на основание чл.18 ЗЧСИ извършването на изпълнителни действия. На 21.11.2017г. ЧСИ е наложила запор върху вземанията на длъжника Д. Д. от „ФИРМА“ АД, а на 22.11.2017г. върху вземанията ѝ от „ФИРМА“ АД. На 29.11.2017г. длъжникът Д. е депозирала молба до ЧСИ за разсрочване на задължението. С молба от 16.01.2019г. вискателят е поискал от ЧСИ налагането на заповори върху вземанията на длъжника от банки и за трудово възнаграждение. На 22.01.2020г. е наложен запор върху вземането на длъжника за трудово възнаграждение, вследствие на което в периода от 27.02.2020г. до 31.01.2022г. са постъпвали удържани суми за погасяване на дълга и той е бил погасен напълно заедно с дължимите такси на ЧСИ, поради което последната с Разпореждане от 03.02.2022г. е приключила изпълнителното дело на основание чл.433, ал.2 ГПК.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Според чл. 116 ЗЗД и чл.117, ал.1 ЗЗД давността се прекъсва: с признаване на вземането от длъжника (б. "а"), с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство (б. "б"), и с предприемане на действия за принудително изпълнение (б. "в"), а ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години.

По отношение на вземане, за което е налице издадена заповед за изпълнение, влязла в сила поради неподаване на възражение от страна на длъжника в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК, е приложима нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД. Същата предвижда, че ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога 5 години. Това важи за всички съдебно установени вземания, вкл. за лихвите. Заповедта за изпълнение замества

съдебното решение като изпълнително основание, но при оспорването ѝ от длъжника чрез възражение по реда на чл. 414 ГПК проверката дали вземането съществува се извършва в общия исков процес по реда на [чл. 422 ГПК](#). По силата на [чл. 416 ГПК](#), когато възражение не е подадено в срок, както е и в случая, заповедта за изпълнение влиза в сила. Не е налице изрична правна норма, която да предвижда, че съществуването на вземането в този случай е установено със сила на пресъдено нещо. Следва да се съобрази обаче, че ако длъжникът не възрази в рамките на установения в [чл. 414, ал. 2 ГПК](#) преклузивен срок, заповедта се стабилизира ("влиза в сила" по терминологията на закона), като се получава ефект, близък до силата на пресъдено нещо, тъй като единствената възможност за оспорване на вземането въз основа на настъпили преди издаване на заповедта факти, са основанията на иска по [чл. 424 ГПК](#) - новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства. Извън иска по [чл. 424 ГПК](#), длъжникът не може да се ползва от друга форма на искова защита, с която да оспорва вземането въз основа на настъпили преди издаване на заповедта факти. Когато длъжникът е бил лишен от възможност да оспори вземането, може да поиска от въззивния съд да приеме възражението му по реда на чл. 423 ГПК. Съгласно действащия ГПК с изтичане на преклузивния срок за подаване на възражение против заповедта за изпълнение се получава крайният ефект именно на окончателно разрешен правен спор, относно съществуването на вземането. Аргумент в полза на това разбиране е и разпоредбата на [чл. 371 ГПК](#), която допуска в производството по търговски спорове възражение за прихващане да се прави до приключване на съдебното дирене във въззивната инстанция, когато съществуването или неоспорването му са установени с влязло в сила съдебно решение или заповед за изпълнение.

Така при положение, че Заповедта за изпълнение е издадена на 06.07.2017г. давностният срок е бил прекъснат на 21.11.2017г. с налагането на заповед, след това на 22.01.2020г. отново е прекъснат с налагането на заповед върху трудовото възнаграждение на длъжника и ищца в настоящото производство. Вследствие на постъпили суми по наложения заповед, задължението е било погасено и изпълнителното дело приключено на 03.02.2022г., поради което процесните вземания не са погасени по давност.

В периода от образуване на изпълнителното дело до приключването му няма изтекъл срок от повече от 2 години, през които да не са предприемани от вискателя или ЧСИ действия по принудително изпълнение, за да бъде премирано делото.

Поради изложеното, съдът намира, че предявените иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

На основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК в полза на ответното дружество следва да бъдат присъдени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. Н. Д., ЕГН ***** обективно и кумулативно съединени иски с правно основание чл.439 ГПК срещу ответното дружество „ФИРМА“ ЕАД, ЕИК ****, относно признаването за установено, че ищцата не дължи на дружеството вземанията по изпълнителен лист издаден на 20.10.2017г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК издадена на 06.07.2017г. по ч.гр.д. №42234/2017г. по описа на СРС, 24-ти състав, в размер на **997.03 лв.**, представляващи цена на доставена топлинна енергия в периода от 01.05.2014г. до 30.04.2016г. и мораторна лихва в размер на **121,18 лв.** за периода от 15.09.2015г. до 21.06.2017г., въз основа на който е образувано изп.дело №**** по описа на ЧСИ У.Д. с рег.№****, съгласно регистъра на КЧСИ, поради погасяването по давност на вземанията по изпълнителния лист.

ОСЪЖДА Д. Н. Д., ЕГН ***** да заплати на „ФИРМА“ ЕАД, ЕИК **** сумата от **100 лв.**, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____